

Om situationen i Congo modtog generalforsamlingen i form af officielle FN-dokumenter oplysninger fra de til Congo udsendte FN-instanser, først og fremmest generalsekretærens repræsentant.

Følgende er hovedtræk af kronologien i forbindelse med FN's optræden i Congo:

(1) Republikken Congo (Leopoldville) fik uafhængighed den 30. juni 1960. Dens ansøgning om optagelse i FN fik sikkerhedsrådets anbefaling den 7. juli s. å. Få dage efter opnåelsen af uafhængighed gjorde congole-siske tropper opstand.

(2) I et telegram af 12. juli til generalsekretæren anmodede Congos *præsident Joseph Kasavubu* og *premierminister Patrice Lumumba* om øjeblikkelig militær assistance fra FN for at beskytte Congos territorium imod ydre angreb, idet belgiske troppestykker var sendt til Congo.

(3) Generalsekretæren fik i et møde af sikkerhedsrådet 13.-14. juli bemyndigelse til at yde regeringen militær hjælp, således at FN-styrker kun måtte gå i aktion i selvforsvar og ikke deltage i indre konflikter. Belgien opfordredes til at trække sine tropper ud af Congo.

(4) Indflyvning af FN-troppestykker til Congo og af fornødenheder til befolkningen begyndte 15. juli. Dr. Ralph J. Bunche udnævntes til repræsentant for generalsekretæren i Congo og generalmajor Carl von Horn til øverstkommanderende for FN-styrken. Tilbagetrækning af belgiske tropper fra Leopoldvilleområdet skulle efter aftale tilendebringes den 23. juli.

(5) Sikkerhedsrådet vedtog den 22. juli en resolution med fornyet opfordring til Belgien om tilbagetrækning og til alle stater om ikke-indblanding i Congos forhold.

(6) Ralph Bunche telegraferede den 23. juli til generalsekretæren, at evakueringen af belgiske styrker fra Leopoldville-området var sket overenskomstmæssigt.

(7) Lumumba med en delegation forhandlede i dagene 24.-26. juli med generalsekretæren og hans medarbejdere i New York om teknisk hjælp. Lumumba udtrykte Congos regerings og parlaments ønske om de belgiske troppers øjeblikkelige tilbagetrækning fra hele republikkens territorium. Hammerskjöld aflagde besøg i Congo i slutningen af juli og begyndelsen af august.

(8) Ralph Bunche forhandlede 4. august i Elisabethville (Katanga's hovedstad) om belgisk rømning af denne provins. Generalsekretæren mindede i en erklæring om, at FN-styrken, omend den var i Congo efter regeringens anmodning, ikke stod under regeringens kommando og ikke måtte blive part i en indre congolesisk konflikt. Indrykning i Katanga betød ikke nogen indblanding og baseredes på det nævnte princip. Den 5. august gav Hammerskjöld ordre til, at FN-styrkerne ikke skulle sendes ind i Katanga, idet provinsens myndigheder ville yde modstand mod dem; en væbnet aktion var imod de betingelser, der var aftalt med de lande, der havde bidraget med styrker til FN.

(9) I sikkerhedsrådets møde 8.-9. august opfordredes generalsekretæren til at fortsætte sin virksomhed under det ansvar, han havde fået. Et sovjetisk resolutionsforslag, der forpligtede generalsekretæren til under benyttelse af ethvert middel at træffe afgørende foranstaltninger til at fjerne de belgiske tropper fra congolesisk territorium, kom ikke til afstemning.

(10) I et telegram af 10. august forsikrede Lumumba generalsekretæren om regeringens samarbejde ved gennemførelsen af opgaven i henhold til sikkerhedsrådets beslutning. Generalsekretæren ankom til Congo den 11. august. Den 12. august fløj han til Elisabethville under ledsagelse af to bataljoner svenske FN-soldater. Den følgende dag overtog de svenske FN-styrker vagt-tjeneste og bevogtningen af Elisabethville lufthavn. General von Horn overtog derefter arrangementet vedrørende den belgiske tilbagetrækning og stationeringen af FN-tropperne. I et brev meddelte Lumumba den 15. august generalsekretæren, at regeringen var uenig med ham i hans „ensidige og fejlagtige“ fortolkning af sikkerhedsrådets resolution vedrørende ikke-indblanding i Congos indre anliggender. Lumumba mente, at FN skulle undertvinge Katangas oprørsregering, og anmodede om, at alle ikke-afrikanske tropper blev trukket ud af Congo, og at alle lufthavne blev overgivet til congole-siske styrker i stedet for FN-styrker. Senere hævdede Lumumba, at generalsekretæren først havde informeret centralregeringen om sine planer efter at have truffet